

Vlada Republike Hrvatske

Međuvladina konferencija o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji

**Dodatak na Pregovaračko stajalište Republike Hrvatske
za poglavlje 13. „Ribarstvo” (CONF-HR 25/08)**

Zagreb, 17. ožujka 2011. godine

MEĐUVLADINA KONFERENCIJA O PRISTUPANJU

REPUBLIKE HRVATSKE EUROPSKOJ UNIJI

POGLAVLJE 13. – RIBARSTVO

Dodatak na Pregovaračko stajalište Republike Hrvatske

(CONF-HR 25/08)

Nastavno na Pregovaračko stajalište Republike Hrvatske za poglavlje 13. Ribarstvo (CONF-HR 25/08), Republika Hrvatska ovim Dodatkom na Pregovaračko stajalište prihvaća pravnu stečevinu Europske unije (EU) u poglavlju 13. kakva je na snazi 1. ožujka 2011. godine te je spremna ostvariti njenu punu provedbu do pristupanja EU, s izuzetkom pojedinih odredbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 1967/2006 od 21. prosinca 2006. o mjerama upravljanja usmjerenima ka održivom iskorištavanju ribolovnih resursa u Sredozemnom moru i Uredbe Vijeća (EZ) br. 1198/2006 od 27. srpnja 2006. o Europskom fondu za ribarstvo, za čiju primjenu Hrvatska traži prijelazna razdoblja i specifična izuzeća od pune primjene.

U svom Pregovaračkom stajalištu za poglavlje 13. (CONF-HR 25/08), Hrvatska je postavila sljedeće pregovaračke zahtjeve:

Alati

1. *„S obzirom na tradicionalni karakter hrvatskog ribarstva, Hrvatska traži da se u njezinom slučaju rok iz članka 14. stavka 1. i 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1967/2006, koji omogućava određena prijelazna izuzeća, produži na 10 godina nakon dana njezina pristupanja EU.“*
2. *„Nakon pristupanja EU, Hrvatska traži mogućnost zadržavanja u primjeni određenih tradicionalnih alata kojima se ciljano love neke vrste morskih organizama.“*
3. *„Hrvatska traži produženje tolerancije od 15% za minimalnu ulovnu veličinu oslića iz Priloga III Uredbe Vijeća (EZ) br. 1967/2006 koja bi u njenom slučaju trajala do 1. siječnja 2015. godine.“*

Upravljanje flotom

4. *„Hrvatska traži da se na nju ne primjenjuje referentni datum iz Uredbe Komisije (EZ) br. 1438/2003 u pogledu izračuna kapaciteta flote u GT i kW, odnosno traži da se u slučaju Republike Hrvatske on produži na pet godina od dana njezina ulaska u EU.“*

Negospodarski ribolov

5. *„Hrvatska traži prijelazno razdoblje od 5 godina od dana pristupanja EU tijekom kojeg bi zadržala specifičnu kategoriju - mali ribolov za osobne potrebe - u dijelu negospodarskog ribolova.“*

Strukturne mjere

6. „Hrvatska traži da se, zbog povećanih troškova proizvodnje i udaljenosti, u primjeni članka 29., članka 35. stavka 3. i članka 53. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1198/2006 stopa sufinanciranja na njezinim otocima omogući u iznosu do 85%, odnosno investicije omoguće svim veličinama poduzeća.”

Tržišne mjere

7. „Hrvatska će primijeniti odredbe o tržišnim standardima za ribu i određene proizvode ribarstva kako su oni navedeni u Uredbi Vijeća (EZ) br. 2406/96 po pristupanju EU, ali traži pravo zadržavanja dvostrukog sustava označavanja i kategorizacije proizvoda ribarstva.”

Državna potpora

8. „Hrvatska traži da joj se trajno dozvoli primjena nekih potpora koje su bile na snazi prije pristupanja, a koje želi zadržati u statusu postojećih državnih potpora (eng. existing aid) u smislu članka 88. (1) Ugovora o EZ¹, uz obvezu da u roku od najkasnije četiri mjeseca od datuma pristupanja dostavi Europskoj komisiji popis postojećih državnih potpora koje namjerava zadržati.”

9. „Hrvatska traži da se u njezinom slučaju ne primjenjuje rok iz članka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 744/2008 odnosno traži njegovo produljenje na dvije godine nakon njezina pristupanja EU.”

* * *

Nastavno na Zajedničko stajalište EU za poglavlje 13. (CONF-HR 4/10), Hrvatska je Europskoj komisiji dostavila detaljnije informacije kojima je dodatno potkrijepila i dopunila pojedine pregovaračke zahtjeve. Nakon tehničkih konzultacija s Europskom komisijom, Hrvatska ovim Dodatkom na Pregovaračko stajalište ponavlja, mijenja ili povlači svoje pregovaračke zahtjeve u okviru poglavlja 13. kako slijedi:

1. U odnosu na zahtjeve pod **rednim brojevima 1. i 2.**, Hrvatska ovim Dodatkom na Pregovaračko stajalište mijenja svoje prvobitne zahtjeve i sada traži mogućnost zadržavanja u primjeni, tijekom prijelaznog razdoblja od 5 godina od dana pristupanja Hrvatske EU, dijela nacionalnih propisa koji se odnose na kočarski ribolov te uređuju dozvoljenu minimalnu udaljenost od obale, i to na sljedeći način:

Tijekom prijelaznog razdoblja od 5 godina, Hrvatska traži izuzeće od primjene odredbi stavaka 1. i 2. članka 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1967/2006 na način da se na dubinama manjim od 50 metara korištenje pridnene povlačne mreže kočice zadrži na udaljenosti od 1.5 NM od obale za plovila koja su registrirana i rade uz obalu Istre. Područje zapadne Istre određeno je od točke čije su koordinate $\varphi=44,52135$ i $\lambda=14,29244$ ravno prema sjeveru odnosno zapadu. Također, za sva plovila manja od 15 metara preko svega, Hrvatska traži da se u navedenom prijelaznom razdoblju na dubinama iznad 50 metara u njezinu slučaju omogući korištenje pridnene povlačne mreže kočice na udaljenosti od 1 NM od obale, uz

¹ Nakon stupanja na snagu Lisabonskog ugovora, navedena odredba se odnosi na članak 108. (1) Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

zadržavanje svih sada postojećih prostorno-vremenskih ograničenja koja Hrvatska primjenjuje.

Obrazloženje:

Kočarski ribolov, uz ulov male plave ribe, predstavlja najznačajniji segment hrvatskog ribarstva po količini i vrijednosti godišnjeg ulova. Ulovi kočarskog ribolova dosegli su u 2009. godini 4.231 tonu, a ukupan broj aktivnih sudionika u ribolovu u toj godini iznosio je 470. S obzirom na značaj ovog alata, i slijedom odgovarajućih odredbi Uredbe Vijeća (EZ) 1967/2006, te posebno uzimajući u obzir odredbe stavka 5. članka 13., Hrvatska će izraditi planove upravljanja za ribolov pridnenom povlačnom mrežom kočom. S ciljem izrade planova upravljanja, Hrvatska uspostavlja potrebne sheme prikupljanja podataka kako bi na odgovarajući način obuhvatila sva pitanja koja je nužno uključiti u plan upravljanja sukladno pravnoj stečevini.

Stanje obnovljivih bogatstava mora koja se iskorištavaju pridnenom povlačnom mrežom kočom u ribolovnom moru Republike Hrvatske relativno je stabilno. Ovo pokazuju rezultati stalnog međunarodnog monitoringa demerzalnih resursa (MEDITS), kao i ukupni godišnji ulovi koji su izravno proporcionalni intenzitetu iskorištavanja. Iako trendovi godišnjih ulova tijekom nekoliko godina pokazuju rast, to treba pripisati i promjenama u načinu prikupljanja statističkih podataka te uvođenju svih obveza izvješćivanja (uključujući očevidnik), kao i mjerama praćenja, kontrole i nadzora. Premda postoji blagi rast, može se reći da su ulovi kočarskog ribolova konstantni na oko 4.500 tona godišnje. Ukupan ulov demerzalnih vrsta doseže oko 6.000 tona godišnje.

Uslijed konstrukcijsko-tehničkih obilježja flote (relativno mala i stara plovila s malom snagom motora), kao i uslijed stanja resursa u epikontinentalnom pojasu, najveći dio aktivnosti hrvatskih kočara odvija se u unutarnjim morskim vodama i u teritorijalnom moru. Najveći dio lovina potječe iz Jabučke kotline (zona C), što čini 38% ulova (najvažnije vrste su oslić i škamp). Drugo značajno područje je Istra, odakle dolazi 15% ukupnog ulova (premda se glavne vrste u ulovu ponešto razlikuju). Sličan postotak dolazi od lovina u otvorenom sjevernom Jadranu (zona B), gdje su glavne vrste trlja i oslić. Ulovi iz kanalskog područja sjevernog Jadrana (zone E i F) i srednjeg Jadrana (zona G) čine 20% ukupnog ulova, a dominantne vrste u ulovu su trlja i oslić. Najmanji postotak dolazi iz južnog Jadrana (zona D), gdje se ostvari svega 8% ukupnih kočarskih lovina Republike Hrvatske, a u lovinama dominiraju oslić, škamp i trlja. Srednja vrijednost indeksa biomase za sve grupe organizama koje se pojavljuju u ulovima u GSA 17 pokazuje značajne i uočljive oscilacije iz godine u godinu, s općim negativnim trendom tijekom posljednje 3 do 4 godine. Ovo je stanje posljedica promjene indeksa biomase izvan teritorijalnih voda, i to prvenstveno kod malih pelagičnih vrsta. 50% ukupne biomase svih vrsta nalazi se u hrvatskim teritorijalnim vodama, a ovisno o godini ova vrijednost može varirati između 40 i 60%.

Imajući na umu opće karakteristike kočarske flote u Hrvatskoj, vremenski uvjeti imaju značajnu ulogu u određivanju ukupnog broja ribolovnih dana. Kako najveći dio kočarske aktivnosti obavljaju plovila manja od 18 metara duljine preko svega, a oko polovice plovila manje je od 12 metara, većina ovih plovila nije u mogućnosti obavljati ribolov kada vremenski uvjeti pređu stanje mora 3 ili više. Vremenski uvjeti značajno utječu na

broj ribolovnih dana, dinamiku rada kao i na sigurnost na moru. Ovo se posebno odnosi na plovila sjevernog Jadrana, koja rade uz obalu Istre, prvenstveno stoga što je riječ o malim plovilima manjim od 18 metara duljine preko svega. Prema raspoloživim podacima o vremenskim uvjetima i podacima o visini valova Hrvatskog hidrografskog instituta koji su prikupljeni na platformi "Ivana A" u otvorenom sjevernom Jadranu, stanje mora 3 ili više javlja se 40% dana u godini. Stanje mora 3 je ograničavajući faktor, s obzirom da u ovim uvjetima mala plovila više ne mogu napustiti obalno područje te su stoga primorana ostati u lukama ili u *području* od 1 do 3 NM gdje je ribolovna aktivnost moguća. U otvorenom srednjem Jadranu ovakva se situacija pojavljuje 25 do 35% dana godišnje.

Karakteristike flote izravno su povezane s ograničenim područjem kočarenja, budući mala plovila ne mogu napustiti obalno područje i tako prebaciti dio ribolovnog napora dalje od obale. Područja rada malih kočara u principu se ne protežu dalje od 3 NM od obale, i uglavnom se nalaze u području od 1 do 3 NM od obale. Ovakvo područje rada određeno je prije svega pomorskim karakteristikama plovila i zahtjevima za sigurnost njihova rada. S vremenskim uvjetima koji se pojavljuju u ovom području, površina iznad koje je kočarenje moguće značajno je smanjena.

Ukupan broj povlastica isključivo za kočarski ribolov je 503, od čega je 470 bilo aktivno u 2009. godini. Oni se mogu podijeliti u tri kategorije u odnosu na duljinu: kočari do 12 m, od 12 do 18 m i preko 18 m. Prvu kategoriju čine mala plovila koja rade u uskom obalnom pojasu uključujući kanalska područja i zapadnu obalu Istre, i ne udaljuju se od matičnih luka. Drugu grupu (12 do 18m) čine plovila koja rade u obalnom području ali i u teritorijalnim vodama, ovisno o dobu godine i prostorno-vremenskoj regulaciji ribolova. Iako ova skupina ima neke zajedničke karakteristike, može se dalje podijeliti na plovila do 15 i plovila od 15 do 18 metara. Plovila ispod 15 metara slična su po svojim tehničkim karakteristikama onima koja spadaju u skupinu plovila do 12 metara. Treću kategoriju čine velika plovila koja rade pretežno u otvorenim vodama teritorijalnog mora i na moru potroše više od jednog dana, te se značajno udaljuju od matičnih luka. Općenito govoreći, prva kategorija čini 36% kočarske flote, dok druga i treća čine 49% odnosno 15%.

Većina malih plovila i sad je na rubu profitabilnosti. Uzevši u obzir karakteristike flote, te ograničavajuće čimbenike uključujući i vremenske uvjete, obveza da se promijeni područje rada u područja udaljenija od obale mogla bi biti pogubna za ekonomsku održivost i izazvala bi značajne poteškoće za lokalne zajednice u socijalnom i ekonomskom smislu. Obveza plovila manjih od 15 metara da ribolov obavljaju izvan 3 NM u područjima gdje je dubina manja od 50 metara odnosno izvan kanalskog područja gdje je dubina veća od 50 metara značila bi značajne poteškoće i u smislu sigurnosti plovidbe, te bi iziskivala promjene u floti. Promjene u floti negativno bi utjecale na očuvanje tradicionalnog i artezenalnog karaktera flote i načina rada.

Imajući na umu gore navedeno, Hrvatska traži da se, tijekom prijelaznog razdoblja od 5 godina od dana pristupanja Hrvatske EU, na dubinama manjim od 50 metara korištenje pridnene povlačne mreže kočice omogući na udaljenosti od 1.5 NM od obale za plovila koja su registrirana i rade uz obalu Istre, a da se na dubinama iznad 50 metara, za plovila manja od 15 metara preko svega, u slučaju Hrvatske omogući korištenje pridnene povlačne mreže kočice na udaljenosti od 1 NM od obale, uz zadržavanje svih sada postojećih prostorno-vremenskih ograničenja koja Hrvatska primjenjuje. Hrvatska ne traži izuzeće za korištenje kočice na udaljenosti od 0.7 NM od obale na područjima gdje je dubina veća od 50 metara. Hrvatska će uskladiti minimalne ulovne veličine s onima koje su navedene u

Dodatku III. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1967/2006 te će usvojiti minimalnu veličinu oka mreže u skladu s navedenom Uredbom.

U odnosu na ostale **tradicionalne ribolovne alate**, Hrvatska podrazumijeva da nakon pristupanja EU može zadržati u primjeni obalne potegače migavicu, giraricu, kogol, strašin, oližnicu, šabakun i iglicaru, tradicionalne načine ribolova ludar, zagonicu i fružatu te plivarice palamidaru, iglicaru i ciplaru, uz uvjet izrade planova upravljanja i dostave svih potrebnih dokaza da oni zadovoljavaju kriterijima koje propisuje pravna stečevina EU.

2. U odnosu na zahtjev pod **rednim brojem 3.** vezano uz produljenje tolerancije od 15% za minimalnu ulovnu veličinu oslića iz Priloga III. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1967/2006, Hrvatska povlači svoj zahtjev.

3. U odnosu na zahtjev pod **rednim brojem 4.** vezano uz produljenje referentnog datuma iz Uredbe Komisije (EZ) br. 1438/2003 u pogledu izračuna kapaciteta flote u GT i kW, Hrvatska povlači svoj zahtjev, podrazumijevajući da će se na nju, *mutatis mutandis*, primjenjivati odredbe Uredbe Komisije (EZ) br. 1438/2003, kako je izmijenjena i dopunjena, koje omogućavaju novim državama članicama uračunavanje u kapacitet flote plovila za čiju je gradnju donesena administrativna odluka najviše 5 godina prije dana pristupanja EU, a koja u flotu mogu ući najkasnije 5 godina nakon datuma te administrativne odluke.

4. U odnosu na zahtjev pod **rednim brojem 5.** vezano uz prijelazno razdoblje od 5 godina nakon pristupanja EU tijekom kojeg bi zadržala specifičnu kategoriju - mali ribolov za osobne potrebe, Hrvatska ovim Dodatkom na Pregovaračko stajalište mijenja svoj prvotni zahtjev te sada traži prijelazno razdoblje do 31. prosinca 2014. godine, računajući od dana pristupanja EU, istekom kojeg bi se ova kategorija ribolova, kao privremeno izuzeće od primjene odredbi članka 17. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1967/2006, u potpunosti ukinula. Prijelazno razdoblje bi se odnosilo na definiranu listu plovila koju će Republika Hrvatska danom pristupanja EU dostaviti Europskoj komisiji.

Obrazloženje:

Mali ribolov nije gospodarska kategorija ribolova (ulov iz ove kategorije ribolova zabranjeno je stavljati na tržište te on može služiti samo za osobne potrebe). U ovom obliku ribolova koriste se udičarski alati, no posebnim je odredbama omogućeno i korištenje ograničenog broja i količine mreža stajaćica do ukupne duljine od 200 metara. Dnevni ulov limitiran je na 5 kg, a zabranjen je ulov tune i sabljarku u ovom obliku ribolova. Najveći broj odobrenja za ovaj oblik ribolova izdan je otočnom stanovništvu, prvenstveno s ciljem olakšavanja otežanih uvjeta života obalnog i otočnog stanovništva tijekom ratnog i poratnog razdoblja. Plovila koja se koriste u ovom obliku ribolova imaju prosječno 1.5 GT i 10 kW i nemaju mogućnost rada izvan uskog obalnog pojasa. S obzirom da su sudionici u kategoriji malog ribolova dugi niz godina imali mogućnost korištenja ograničene količine mreža, proces usklađivanja u ovom segmentu stvara značajne socio-ekonomske poteškoće zbog kojih će Hrvatskoj trebati dodatno vremensko razdoblje za prilagodbu. Iz navedenih razloga, te zbog izrazite osjetljivosti ovog pitanja, Hrvatska traži prijelazno razdoblje do 31. prosinca 2014. godine.

S ciljem prilagodbe, Hrvatska je započela proces preusmjeravanja sadašnjih nositelja odobrenja za mali ribolov bilo u kategoriju gospodarskog ili u kategoriju rekreacijskog ribolova. Budući da je zabranjeno izdavanje novih povlastica za gospodarski ribolov na

moru, jedina mogućnost da se osigura nastavak dugogodišnje tradicije i zadovolje uvjeti pravne stečevine bio je da se uvede posebna kategorija malog obalnog ribolova, koja je zamišljena kao izrazito restriktivna i visoko specijalizirana. Sukladno Zakonu o morskom ribarstvu (NN 56/10), sudionici u ovoj kategoriji mogu biti samo oni koji zadovoljavaju niz zadanih uvjeta. Nova odobrenja za mali ribolov ne izdaju se temeljem novog Zakona, s obzirom da ova kategorija ribolova potpuno prestaje postojati nakon 31. prosinca 2014. godine. Izdavanje odobrenja zabranjeno je od 8. studenog 2009. godine, čime je ukupan broj odobrenja ograničen na onaj koji je bio zabilježen na taj dan.

Hrvatska je 2010. godine započela unos svih podataka o plovilima i nositeljima odobrenja za mali ribolov u posebni registar, koji sadrži polja istovjetna onima koje sadrži Registar ribolovne flote. Ovi podaci nisu uključeni u Registar ribolovne flote, te se čuvaju i njima se rukuje u posebnom modulu. Svako plovilo je uneseno, uključujući njegove osnovne karakteristike u GT i kW. Ovaj registar je zatvoren, i nema promjena karakteristika plovila. Nakon prijave nositelja odobrenja, koja mora biti podnijeta najkasnije do sredine 2012. godine, samo plovila koja se sada nalaze u ovom posebnom registru moći će biti unesena u Registar ribolovne flote, uz uvjet da su zadovoljeni svi ostali uvjeti (godine, primanja itd.).

U trenutku pristupanja Hrvatske EU, Hrvatska će nadležnim službama Europske komisije dostaviti registar flote sukladno odgovarajućim odredbama pravne stečevine kao i popis plovila u posebnom registru malog ribolova koja se nisu javila za prelazak u kategoriju malog obalnog ribolova, čime se ona nakon isteka prijelaznog razdoblja mogu baviti isključivo negospodarskim (rekreacijskim) ribolovom. U procesu uspostave registra malog ribolova, Hrvatska je već dodijelila svim plovilima jedinstveni identifikacijski broj. Popis će omogućiti podjednako i Hrvatskoj i službama Europske komisije da prate proces do konačnog potpunog ukidanja kategorije malog ribolova za osobne potrebe.

5. U odnosu na zahtjev pod **rednim brojem 6.** vezano uz primjenu članka 29., članka 35. stavka 3. i članka 53. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1198/2006, Hrvatska mijenja svoj prvotni zahtjev na način da sada traži da se on odnosi samo na sljedeće otoke: Mljet, Vis, Dugi otok i Lastovo.

Obrazloženje:

Republika Hrvatska ima razvedenu obalu koju čini 1244 otoka, otočića i hridi (koji zajedno čine 5.8% površine Republike Hrvatske). Sudjelovanje otoka u ukupnom gospodarstvu Hrvatske nikad nije prelazio 5 do 7%, bez obzira koji se indikator koristio. Broj trajektnih linija prema otocima je ograničen, a neki otoci povezani su s kopnom isključivo brodskim linijama koje ne prevoze automobile. Ograničeni broj trajektnih linija prema kopnu znači poteškoće u prijevozu i opskrbi, dok troškovi transporta izravno povećavaju ukupne troškove rada i života na otocima. Troškovi investicija također su veći na otocima uslijed povećanih troškova transporta. Na udaljenijim otocima, ovi troškovi mogu biti veći i do 30%. Kao primjer, cijena trajektne karte za prijevoz vozila do Visa (u jednom pravcu) je oko 45 EUR, plus 6.50 EUR za svaku osobu. Cijene su još više u slučaju Lastova (60 plus 8 EUR). Iako je broj slabije razvijenih otoka u Hrvatskoj veći, Hrvatska smatra nužnim zadržati svoj zahtjev za povećanom stopom sufinanciranja na četiri otoka na kojima razvojni potencijali i tradicija ribarstva predstavljaju dobre temelje za budući razvitak. Ti otoci su Vis, Dugi otok, Mljet i Lastovo.

Trend depopulacije na otocima započeo je, ali i pojačan, slabljenjem ekonomske situacije na otocima. Na otoku Visu postojalo je čak 11 tvornica za preradu ribe, a posljednja je zatvorena prije nekoliko godina. I na otoku Lastovu nalazile su se tvornice za preradu ribe koje su zatvorene, što je uzrokovalo daljnje iseljavanje stanovništva i njihov odlazak u urbane centre na kopnu. Od trenutno aktivnih tvrtki za preradu ribe na otocima Republike Hrvatske, ona na Dugom otoku zapošljava gotovo 80% radnog stanovništva mjesta Sali u kojem je smještena. Stvaranje povoljnije investicijske klime smatra se značajnim korakom u smjeru zaustavljanja i eventualnog preokretanja trenda depopulacije, te u smjeru izjednačavanja stope gospodarskog rasta s onom na kopnu.

Luke Vis i Komiža koriste se kao iskrcajna mjesta sa susjednih ribolovnih područja. Komiža je najpogodnija luka, a grad ima dugogodišnju tradiciju ribarstva. Raspoloživi podaci pokazuju da su troškovi života ljeti i do 40% viši u odnosu na troškove života na kopnu, dok su zimi u prosjeku 25% viši. Dugi otok je otok na kojem je stopa depopulacije bila najviša. Ovaj trend prijetoj budućnosti otoka, posebno s obzirom da je broj ljudi mlađih od 30 godina u 2001. godini bio manji od broja umirovljenika (458 u odnosu na 649, što daje 1.4 umirovljenika na svaku osobu mlađu od 30 godina). Na otoku još uvijek radi tvrtka za preradu ribe, koja zapošljava velik postotak radnog stanovništva. Daljnji gubitak stanovništva mogao bi dovesti do zatvaranja tvrtke, te tako i do daljnje depopulacije i ekonomskih poteškoća za otočne zajednice. Mljet je jednako udaljen od kopna kao i Vis, no njegova povezanost s kopnom usmjerena je na manje razvijena područja (Dubrovnik), udaljena od većih centara (Zagreb, Split, Rijeka). U dodatku na izravne troškove transporta (trajekt i brod), troškovi života na otoku dodatno su opterećeni visokim troškovima transporta do mjesta odakle postoje trajektne i brodske veze. Stanovništvo je u stalnom opadanju. Mljet se smatra najnerazvijenijim od navedenih otoka, s obzirom na poteškoće u putovanju sa otoka i na otok. Lastovo je najudaljeniji otok, s najslabijom povezanošću i najvišom stopom depopulacije. Raspoloživa infrastruktura na otoku smatra se neadekvatnom. Većina ljudi danas živi u Lastovu i Ublima. Ubli su luka kroz koju je otok povezan s kopnom i drugim otocima, no luci je potrebna rekonstrukcija ukoliko se želi udovoljiti i nekim osnovnim dnevnim opskrbama.

Imajući na umu stupanj razvoja ovih otoka, njihovu udaljenost od kopna te nedostatak odgovarajućih trajektnih ili brodskih veza, kao i nedostatak razvojnih mogućnosti, te posebno imajući u vidu opadanje stanovništva i potrebu ravnopravnog razvitka, Republika Hrvatska smatra da je u slučaju korištenja Europskog fonda za ribarstvo za financiranje mjera na ovim otocima potrebno predvidjeti povlašteni tretman u smislu stope sufinanciranja javnim sredstvima te u smislu veličine poduzeća koja se mogu javiti za potporu sukladno Uredbi Vijeća (EZ) br. 1198/2006 od 27. srpnja 2006. o Europskom fondu za ribarstvo i Uredbi Komisije (EZ) br. 498/2007 od 26. ožujka 2007. kojom se utvrđuju podrobna pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1198/2006 o Europskom fondu za ribarstvo.

6. U odnosu na zahtjev pod **rednim brojem 7.** vezano uz pravo zadržavanja dvostrukog sustava označavanja i kategorizacije proizvoda ribarstva u odnosu na odredbe o tržišnim standardima za ribu i određene proizvode ribarstva kako su oni navedeni u Uredbi Vijeća (EZ) br. 2406/96, Hrvatska povlači svoj zahtjev, podrazumijevajući da se pitanja označavanja i informiranja potrošača mogu na odgovarajući način urediti temeljem postojeće pravne stečevine.

7. U odnosu na zahtjev pod **rednim brojem 8.** vezano uz zadržavanje nekih potpora koje su bile na snazi prije pristupanja EU u statusu postojećih državnih potpora, Hrvatska ponavlja svoj zahtjev.

8. U odnosu na zahtjev pod **rednim brojem 9.** vezano uz primjenu roka iz članka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 744/2008, Hrvatska povlači svoj zahtjev.

* * *

Imajući u vidu reformu Zajedničke ribarstvene politike koja je upravo u tijeku, Republika Hrvatska podržava i smatra korisnim da se i nakon 2012. godine zadrži "režim 12 NM", kako je on predviđen u sada važećoj pravnoj stečevini, a s ciljem osiguranja dugoročne održivosti i zaštite društvenih i gospodarskih odlika obalnih zajednica.